

Sygn. akt I Ca 346/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Kuta (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Twardowska

SO Krzysztof Nowaczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kmin

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko U. G.z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 12 maja 2017 r. sygn. akt I C 692/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w części uwzględniającej powództwo (pkt 1), o tyle, że odsetki ustawowe za opóźnienie zasądza od dnia 12 maja 2017r. i oddala powództwo o odsetki w pozostałym zakresie;

2. zasądza od powódki B. K. na rzecz pozwanego U. G.z siedzibą w W. kwotę 2.887 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

SSO Arkadiusz Kuta SSO Dorota Twardowska SSO Krzysztof Nowaczyński

Sygn. akt I Ca 346/17

UZASADNIENIE

B. K. domagała się zasądzenia od U. G.z siedzibą w W. dalszej kwoty 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną uszkodzeniem ciała , jakiego doznała w wypadku z dnia 11 lipca 1999 roku . Wniosła także o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 28 września 2013 roku do dnia zapłaty .

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości . Jak chodzi o roszczenie o odsetki zwracał uwagę , że wysokość zadośćuczynienia staje się znana dopiero w dniu wydania wyroku , a sąd orzeka na podstawie stanu faktycznego aktualnego na dzień wyrokowania . Odsetki mogą być więc ewentualnie zasądzone od daty wyrokowania .

Sąd Rejonowy w Iławie zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 70.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach procesu i sądowych .

Ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji ograniczyć można do przytoczenia węzłowych zagadnień istotnych z uwagi na granice apelacji pozwanego .

Po przedstawieniu okoliczności wypadku Sąd Rejonowy przytoczył zasadnicze fakty związane z przebiegiem leczenia powódki i utrwalonymi skutkami doznanych przez nią obrażeń ciała . W szczególności wskazał na okresy jej hospitalizacji do grudnia 2003 roku , a następnie w 2013 roku , kiedy leczono przewlekłe zapalenie kości udowej , ropień okolic szyjki kości udowej i ropne zapalenie kaletki łokciowej lewej . Dokonano wycięcia przetoki ropnej . Po stwierdzeniu ropnego zapalenia stawu biodrowego , w dniu 30 października 2013 roku wykonano resekcję głowy kości udowej i oczyszczono ognisko zapalne . Powódka była następnie hospitalizowana w styczniu 2015 roku , kiedy wykonano u niej alloplastykę stawu biodrowego . Wśród utrzymujących się skutków wypadku podkreślano wysokie ryzyko tego ostatniego zabiegu oraz utrzymujące się znaczne ograniczenie ruchu biodra i asymetrię długości kończyn . Ocena okresów w jakich powódka wymagała opieki osób trzecich uwzględniała także czas przypadający po operacjach z 2013 i 2015 roku . Opis aktualnej kondycji psychicznej powódki czerpano z opinii psychologicznej i psychiatrycznej , które sporządzono w toku niniejszej sprawy , po badaniu powódki . Uwzględniono aktualny obraz dolegliwości gastrycznych . W zakresie krzywdy wywołanej szpecącymi bliznami opisano także blizny pozostałe po operacji kości udowej . Ustalono nadto , że powódce wypłacono już zadośćuczynienie w kwocie 100.000 zł , ale zakres doznanej krzywdy uzasadnia zasądzenie dalszej kwoty 70.000 zł . Jak chodzi o odsetki to Sąd pierwszej instancji stał na stanowisku , że nie ma podstaw dla uznania , że od zasądzonego zadośćuczynienia powinny one przypadać zawsze od daty wezwania do zapłaty albo od daty wyrokowania . Kwestia ta powinna być oceniana indywidualnie dla każdego przypadku , w zależności czy krzywda mogła być oceniona już w dacie wezwania do zapłaty , czy też proces leczenia i usuwania skutków wypadku trwa nadal w trakcie procesu . Sąd Rejonowy stwierdził , że odsetki podlegają zasądzeniu od dnia 28 września 2013 roku , to jest od pierwszego dnia po wydaniu przez pozwanego decyzji odmawiającej wypłaty dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia .

W apelacji U. G. zaskarżono opisany wyrok tylko w części dotyczącej odsetek ustawowych liczonych od kwoty 70.000 zł od dnia 28 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 11 maja 2017 roku . Zdaniem skarżącego dojsć miało do naruszenia prawa materialnego , to jest art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 445 § 1 k.c. , art. 363 § 2 k.c. i art. 109 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych przez ich niewłaściwą interpretację i przyjęcie , że odsetki od zasądzonego zadośćuczynienia należą się powódce od dnia 28 września 2013 roku , w sytuacji gdy powinny być zasądzone od dnia wyrokowania , albowiem na dzień wydania decyzji kończącej proces likwidacji szkody , to jest 27 września 2013 roku , leczenie powódki nie było jeszcze zakończone i później ujawniły się nowe , nieznane pozwanemu okoliczności , że w październiku 2013 roku i styczniu 2015 roku powódka przeszła jeszcze dwa zabiegi operacyjne i musiała się poddać dodatkowej rehabilitacji , po operacji z 2013 roku stan jej zdrowia znacząco się pogorszył i staw biodrowy został zrekonstruowany dopiero w 2015 roku , a następnie powódka wymagała dalszej rehabilitacji , a więc w dniu wydania decyzji pozwany nie mógł należycie ocenić zakresu doznanej przez powódkę krzywdy , który wobec dalszego leczenia w toku postępowania , stał się znany dopiero z chwilą zakończenia postępowania dowodowego i wydania wyroku .

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa o odsetki za okres do dnia 11 maja 2017 roku oraz o zasądzenie kosztów postępowania .

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu .

Sąd Okręgowy w Elblągu ustalił i zważył , co następuje :

Apelacja U. G.w W. okazała się uzasadniona w całości .

Ustalenia Sądu pierwszej instancji poczynione w sprawie , w zakresie adekwatnym do przedmiotu postępowania apelacyjnego , Sąd odwoławczy aprobuje , przyjmując za podstawę własnego rozstrzygnięcia . W zasadzie trafne są także rozważania Sądu Rejonowego jak chodzi o kryteria decydujące o określeniu początku biegu odsetek za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia . Pomimo poprawnego wskazania , że wpływ na orzeczenie o odsetkach ma także okoliczność kontynuacji leczenia w trakcie procesu , poprzedzonego prawidłowym ustaleniem , że powódka poddała się kolejnemu , kluczowemu dla jej zdrowia zabiegowi już po wytoczeniu powództwa , Sąd Rejonowy zasądził odsetki od dnia 28 września 2013 roku .

Termin zaspokojenia przez Fundusz roszczenia osoby uprawnionej określa art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych /.../ (obecnie tekst jednolity z 2016 roku Dziennik Ustaw pozycja 2060) . W pewnym uproszczeniu wiąże się on z upływem czasu udzielonego Funduszowi na rozpoznanie roszczenia zgłoszonego przez osobę poszkodowaną . Zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia pieniężnego z art. 445 k.c. ma charakter bezterminowy , a więc staje się wymagalne na ogół po wezwaniu do zapłaty (tutaj – dodatkowo po upływie terminu wskazanego w art. 109 ust. 1) . Charakter tego świadczenia skłania jednak ku uzależnianiu kwestii wymagalności odsetek od indywidualnych okoliczności konkretnej sprawy . Jego wysokość zależy bowiem od uznania sądu , który bierze pod rozwagę okoliczności aktualne na datę orzekania . Niekiedy nie ma więc podstaw aby przypisywać zobowiązanemu zdolność do oceny już w chwili wezwania do zapłaty , czy żądanie zadośćuczynienia jest słuszne i jaka powinna być jego wysokość . W rozstrzyganej sprawie widać to szczególnie wyraźnie skoro pozwany na długo przed wytoczeniem powództwa wypłacił już powódce kwotę 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną uszkodzeniem ciała . Nie odżegnywał się więc od zaspokojenia roszczenia , a pozostała ocena czy jego wysokość jest odpowiednia . Okazało się jednak , że w chwili wezwania do zapłaty dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia nie wystąpiła jeszcze zasadnicza część ze zdarzeń , z których zaistnieniem Sąd Rejonowy powiązał orzeczenie o uwzględnieniu powództwa o uzupełnieniu kwoty zadośćuczynienia .

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy nie pozostawiają wątpliwości , że pełny rozmiar krzywdy , potwierdzony w toku niniejszego postępowania przede wszystkim dokumentacją medyczną i opiniami biegłych sądowych , stanowiący podstawę do zasądzenia na rzecz powódki dalszej kwoty 70.000 zł , mógł zostać ustalony dopiero w toku postępowania sądowego . Dwie operacje mające kluczowe znaczenie dla stanu zdrowia powódki przeprowadzono po dacie , którą Sąd Rejonowy wskazał jako początek naliczania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia .

W tym stanie rzeczy, na mocy art. 386 § 1 k.p.c., apelację uwzględniono . Zaskarżony wyrok zmieniono , oddalając powództwo o odsetki za okres od dnia 28 września 2013 roku do dnia 11 maja 2017 roku .

O kosztach postępowania za instancję odwoławczą orzeczono, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy , na podstawie art. 98 §§ 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Powódka uległa w postępowaniu apelacyjnym w całości , a więc na rzecz pozwanego zasądzone koszty obejmujące zwrot opłaty od apelacji i wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie §§ 2 pkt 5 i 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dziennik Ustaw poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia apelacji .